

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V. K.
zastoupen JUDr. Markem Křížem, Ph.D.
advokátem sídlem 733 01 Karviná – Fryštát, Masarykovo nám. 91/28

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2024 č. j. X, ve spojení s rozhodnutím žalované ze dne 20. 11. 2024 č. j. X, o zvýšení starobního důchodu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ve spojení s opravným rozhodnutím, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7. 8. 2023 č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce uvedl, že uplatnil žádost o starobní důchod dne 16. 11. 2022, a to před dosažením důchodového věku

s požadovaným datem přiznání od 1. 2. 2023. Následně podal dne 30. 1. 2023 žádost o zvýšení starobního důchodu za 2 vychované děti, tj. o částku 1 000 Kč. Starobní důchod mu byl přiznán v celkové výši 24 425 Kč měsíčně ke dni 1. 2. 2023. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaná uvedla, že na základě dodatečně předložených dokladů se mu započítává zvýšení procentní výměry za 2 vychované děti podle § 34a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, o 1 000 Kč. Zároveň však konstatuje, že provedený zápočet nemá vliv na výši přiznaného starobního důchodu. Ačkoliv žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí pracuje s částkou výchovného, tak do výsledného výpočtu ji nezahrnula.

2. Žalobce vyslovil přesvědčení, že žalovaná v průběhu správního řízení nesprávně vypočetla výši jeho starobního důchodu, neboť k již vypočtené částce nepřipočetla částku 1 000 Kč za 2 vychované děti. Žalobce odkázal na příslušnou právní úpravu a uvedl, že sama žalovaná v napadeném rozhodnutí připustila, že výchovné mu náleží. Jenom mu jej nepřičetla ke konečné výši starobního důchodu, a to z důvodu odkazu na zákon č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznaných v roce 1995. Žalovaná v rozhodnutí o námitkách provedla výpočet výše procentní výměry, kterou stanovila na částku 12 666 Kč. K této částce následně přičetla 1 000 Kč, což zvýšilo procentní výměru na 13 666 Kč. Potom žalovaná upozornila na ust. § 4 odst. 1 zákona č. 76/1995 Sb., dle kterého platí, že jestliže výše procentní výměry přesahuje částku 5 100 Kč, bude se starobní důchod vypočítávat právě z částky 5 100 Kč. Žalovaná však s částkou 5 100 Kč porovnávala částku 13 666 Kč, tj. částku, v níž už je započteno i výchovné, a nikoliv částku 12 666 Kč. Následně pak částku 5 100 Kč zvyšovala o veškeré valorizace a další zvyšování důchodu, ať už se jednalo o procentuální navýšení nebo navýšení o pevně stanovenou částku. Výsledná výše procentní výměry tak dle žalované činí 20 385 Kč, což při připočtení základní výměry znamená, že výše starobního důchodu k 1. 2. 2023 činí 24 425 Kč. S uvedeným postupem žalované žalobce nesouhlasí.
3. Dle žalobce odůvodnění rozhodnutí o námitkách je vnitřně rozporné. Žalovaná v odůvodnění demonstruje, jak by se starobní důchod zvyšoval, nebýt zákona č. 76/1995 Sb., zejména ust. § 4 odst. 1. Zde procentní výměru ve výši 12 666 Kč navyšuje postupně o všechna zvyšování důchodu, přičemž částku 1 000 Kč, co by výchovné, navýší až nakonec. Tzn., že výchovné by se v takovém případě ve výši starobního důchodu projevilo a výše procentní výměry se tak zastavila na částce 50 760 Kč. Žalobce namítal, že v jeho případě však žalovaná postupuje z nepochopitelných důvodů odlišně, a to tím způsobem, že k částce 12 666 Kč nejprve připočte výchovné, potom poměří výslednou částku s částkou 5 100 Kč a následně zvyšuje starobní důchod o jednotlivá navýšení, avšak už bez částky výchovného, jelikož s částkou výchovného se již „vypořádala“ ještě před poměřováním. Dobře je to patrné i z rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2023. Starobní důchod mu byl zvýšen o stejné částky či procenta, jako v případě zvyšování z částky 12 666 Kč, vyjma právě částky výchovného. Takový postup je dle žalobce chybný a zcela odporuje smyslu právní úpravy. Výchovné není ve skutečnosti ničím jiným než dalším zvýšením starobního důchodu, což lze vyznívat i v samotném odůvodnění rozhodnutí žalované, kde je to zapsáno jen jako další „položka“ u částek představujících zvyšování.
4. Nedává mu smysl, proč by se v jeho případě mělo nejprve přičíst 1 000 Kč co by výchovné a teprve následně mělo dojít k porovnání s částkou 5 100 Kč, když veškeré další valorizace a zvyšování důchodu se provádí až po porovnání prvotní procentní výměry s částkou 5 100 Kč. Je toho názoru, že žalovaná postupovala tímto způsobem zcela účelově, aby se vyhnula výplaty výchovného v částce 1 000 Kč. Žalobce uzavřel, že k připočtení částky výchovného

musí zcela jednoznačně dojít až nakonec, tj. po připočtení všech ostatních valorizací. Jenom tak může skutečně dojít k naplnění smyslu právní úpravy. Žalobce dále poznamenal, že po celou dobu přijímání dané novely zákona nebylo nikde řečeno, že pobíratelé tzv. hornického důchodu nemají nárok na výchovné. Postupem žalované jsou právě oni zcela nepřiměřeně a neodůvodněně trestáni. Uvedený postup žalované tak hrubým způsobem narušuje zásadu rovnosti, dle které by všechny subjekty měly mít rovný přístup k výplatě výchovného. Žalobce rovněž poukázal na to, že jeho známým panu P. a panu C. byl starobní důchod přiznán takovým způsobem, že částka výchovného se v něm fakticky projevila, tj. výše starobního důchodu byla fakticky zvýšena o 1 000 Kč. Žalobce poznamenal, že celou situaci projednával s pracovnící ČSSZ, která mu kromě jiného sdělila, že pokud by požádal o starobní důchod s účinností ke dni 16. 11. 2022, tj. ke dni podání žádosti, tak by se starobní důchod o výchovné i fakticky zvýšil, a to i přesto, že by důchod ještě nemohl být vyplácen. Tuto informaci však neměl. Dne 16. 11. 2022 to bylo poprvé v jeho životě, co se dostavil na správu sociálního zabezpečení. Už tehdy si chtěl „vyřídit“ i výchovné, avšak ze strany pracovnice OSSZ byl ubezpečen, že na to má ještě čas. Namítal, že žalovaná jej mimo jiné ani neupozornila na údajnou změnu zákona k 1. 1. 2023 a následně mu tuto změnu ani nevysvětlila. Neupozornila ho ani na možnost přiznání důchodu ke dni podání žádosti, o čemž neměl nejmenší tušení. Zároveň jej uvedla v omyl, když mu vzkázala, že na žádost o výchovné má ještě dost času.

5. Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Odkázala na příslušnou právní úpravu, z níž citovala a připomenula, že žalobci starobní důchod přiznala od jím požadovaného data 1. 2. 2023 rozhodnutím z 21. 4. 2023. Žalobcem zmínění známí evidentně spadali pod režim přechodných ustanovení zákona č. 323/2021 Sb. Ne tak žalobce. Žalovaná dále uvedla, že po právu vyšla z dikce ustanovení § 34a odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v rozhodném znění a zvýšila procentní výměru žalobcova starobního důchodu stanovenou ke dni jeho přiznání o 1 000 Kč (za dvě vychované děti). Ovšem i tato zvýšená procentní výměra podléhá omezení normovanému v § 37c odst. 2 zákona (v rozhodném znění), jež zní: Procentní výměra starobního důchodu pojištěnce, jehož důchodový věk je stanoven podle odstavce 1, se zvyšuje ode dne přiznání tohoto důchodu podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. ledna 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává tento důchod. Zvýšení podle věty první však spolu s procentní výměrou důchodu nesmí přesáhnout nejvyšší výměru, která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. ledna 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává starobní důchod. Zvýšení podle věty první a druhé se stanoví tak, jako kdyby starobní důchod byl přiznán ke dni 31. prosince 1995. [Nejvyšší výměru reprezentuje částka 5 100 Kč zvýšená (valorizovaná) podle předpisů, které nabyly účinnosti v období od 1. ledna 1996 do dne, jenž předchází dni, od něhož se starobní důchod přiznává.]
6. Žalovaná poznamenala, že navzdory žalobcově zřejmé nespokojenosti je nasnadě spíše otázka, zda žalovaná vůbec mohla konat odlišně, a tudíž svévolně vykládat příslušnou právní úpravu (slovy žalobce „k připočtení částky výchovného musí zcela jednoznačně dojít až nakonec“), notabene za situace, kdy prostor k aplikační úvaze jí dán (zákonem) zde očividně nebyl. Rovněž tak žalované nebylo svěřeno posuzování souladu zákonů s ústavním pořádkem či jejich náhled prizmatem spravedlnosti aj. (k tomu srov. žalobcem dovozovanou „nerovnost ve výplatě starobního důchodu, resp. výchovného“ anebo proklamované

„trestání pobíratelů hornického důchodu“). Je přitom vcelku logické, že každá nová, účinná úprava vyzní pro někoho více či méně příznivě [ostatně ani žalobcem konstatované odírání dávky „pobíratelům hornického důchodu“ nejeví se příliš přesvědčivé, když na jiném místě žaloby dovolává se proběhlého zvýšení důchodu u dalších poživatelů předčasného („hornického“) starobního důchodu].

7. Namítá-li nyní žalobce (oproti původnímu žalobnímu návrhu z 22. září 2023) zároveň mnohá pochybení pracovníků žalované (či tehdejší okresní správy sociálního zabezpečení) a kvalifikuje-li tato coby zjevná porušení principů dobré správy, je jistě na něm, jestli svoje prohlášení hodnověrně soudu i doloží (nadto ve smyslu tvrzeného následku, tj. že by při znalosti věci jednal jinak). Žalovaná se potom úplně nedomnívá, že by na ni dopadala absolutní povinnost vážení a poměřování přínosu všemožných variant pro žadatele. Obsah žalobcovy žádosti o starobní důchod z 16. listopadu 2022 jasně vymezil předmět budoucího řízení (srov. mj. žalobcem požadované datum přiznání od 1. února 2023).
8. Byť se to může zdát žalobci jakkoli neuchopitelné či efemérní, výchovné mu přiznáno bylo, a to v zákonné výši. Deklaruje-li v žalobním návrhu svoji obecnou představu „správného“ algoritmu výpočtu, pak nikoli ve světle relevantní právní úpravy (příp. jakéhokoli jejího rozboru), a popisované zůstává tak v rovině pouhé polemiky s výpočtem předestřeným. Ergo žádný obhajitelný argument hovořící ve prospěch toho, proč žalobci, jemuž (za výkon zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech) právem příslušelo zvýšení procentní výměry starobního důchodu podle shora řečeného § 37c odst. 2, a kterému byl starobní důchod přiznán od 1. února 2023, náleží jakási faktická výplata výchovného, žaloba nenabízí.
9. Žalovaná zopakovala, že u starobních důchodů přiznaných po 31. prosinci 2022 se podle § 34a odst. 1 zákona č. 155/1995, o důchodovém pojištění, v rozhodném znění výše procentní výměry starobního důchodu na žádost zvyšuje ode dne, od něhož se tento důchod přiznává, za každé dítě, které pojištěnec vychoval, přičemž podle odstavce druhého věty první téhož ustanovení toto zvýšení činí od 1. ledna 2023 částku 500 Kč měsíčně za jedno vychované dítě. Uvedené se stává součástí procentní výměry (starobního) důchodu. Jelikož žalobce splnil podmínky nároku na nižší důchodový věk podle § 37b odst. 1 tohoto zákona, vznikl mu rovněž nárok na zvýhodněný výpočet procentní výměry starobního důchodu v duchu § 37c odst. 2 normy. Takto vypočtená výměra však současně nesměla přesáhnout určitý (zákonem předpokládaný) limit. Žalobcem proponované kroky by tudíž nutně znamenaly poskytnutí domáhané sumy nad rámec této nepřekročitelné výměry (srov. § 37c odst. 2), tj. nikoli k procentní výměře jeho starobního důchodu stanovené ke dni přiznání.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas.
11. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 7. 8. 2023 pod č. j. X rozhodla o žádosti žalobce o zvýšení starobního důchodu, a to tak, že pro neplnění podmínek ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů žádost o zvýšení starobního důchodu zamítla. V odůvodnění uvedla, že na základě dodatečně předložených dokladů bylo žalobci započteno zvýšení procentní výměry za 2 vychované děti podle § 34a zákona o

důchodovém pojištění. Dodatečný zápočet byl však zcela bez vlivu na rozhodnutí ČSSZ ze dne 21. 4. 2023, kterým byl žalobci přiznán starobní důchod ve výši 24 425 Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž napadal výpočet starobního důchodu s tím, že k již vypočtené částce žalovaná nepřipočetla částku 1 000 Kč výchovného a zároveň tento krok ani řádně neodůvodnila. Žalobce proto v námitkovém řízení navrhoval, aby uvedené rozhodnutí bylo zrušeno. O námitkách žalobce žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5. 2. 2024 č. j. X ve spojení s opravným rozhodnutím ze dne 20. 11. 2024 č. j. X (oprava se týkala záhlaví rozhodnutí žalované, v němž bylo nesprávně uvedeno jméno žalobce). Žalovaná námitky zamítla a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 8. 2023 potvrdila. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce 16. 11. 2022 uplatnil žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku s požadovaným datem přiznání od 1. 2. 2023. 30. 1. 2023 podal žádost o zvýšení starobního důchodu za vychované děti. O žádosti žalobce o starobní důchod ze dne 16. 11. 2022 bylo žalovanou vydáno rozhodnutí dne 21. 4. 2023 č. j. X a žalobci byl přiznán starobní důchod ve výši 24. 425 Kč měsíčně, kteréžto rozhodnutí nezahrnovalo výchovné za 2 vychované děti. Následně na základě žádosti žalobce ze dne 30. 1. 2023 o zvýšení starobního důchodu za 2 vychované děti byla žalobci k procentní výměře starobního důchodu dopočtena částka 1 000 Kč za 2 vychované děti, ovšem tento dodatečný zápočet však neměl vliv na výši starobního důchodu, který mu byl přiznán rozhodnutím ze dne 21. 4. 2023, proto byla žádost o zvýšení starobního důchodu zamítnuta uvedeným rozhodnutím.

12. Podle ust. § 34a odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 323/2021 Sb., o důchodovém pojištění, výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 29 odst. 1, 2 nebo 3 nebo podle § 31, se na žádost zvyšuje ode dne, od něhož se tento důchod přiznává, za každé dítě, které pojištěnec vychoval.
13. Podle ust. § 34a odst. 2 věty první téhož zákona, zvýšení za 1 vychované dítě činí od 1. 1. 2023 částku 500 Kč měsíčně.
14. Podle ust. § 34a odst. 3 téhož zákona, dítě se pro účely zvýšení procentní výměry starobního důchodu podle odst. 1 (dále jen „zvýšení za vychované dítě“) považuje za vychované, jsou-li splněny podmínky výchovy dítěte podle § 32 odst. 4; tyto podmínky platí i v případě, že o dítě osobně pečuje nebo pečoval muž. Výchovu téhož dítěte nelze pro účely zvýšení za vychované dítě současně započítat více osobám; vychovávalo-li dítě více osob, přihlíží se k výchově dítěte jen u té osoby, která o dítě osobně pečovala v největším rozsahu. Při zvýšení za vychované dítě se přihlíží jen k výchově toho dítěte, které jako vychované pojištěnec uvedl v žádosti o přiznání starobního důchodu; není-li tato podmínka splněna, zvýšení za vychované dítě nenáleží.
15. Podle článku II. bodu 1. zákona č. 323/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 323/2021 Sb.), starobní důchody přiznané ode dne, který spadá do období před 1. 1. 2023, se zvýší o 500 Kč měsíčně za každé dítě, které pojištěnec vychoval, od splátky důchodu splatné v lednu 2023, jsou-li splněny podmínky stanovené v bodech 3 až 5; toto zvýšení náleží k procentní výměře starobního důchodu.
16. Podle článku II bodu 3. zákona č. 323/2021 Sb., věty první, podmínky výchovy dítěte se pro účely zvýšení podle bodu I. posuzují u všech pojištěnců podle právních předpisů účinných

ke dni, od něhož byl starobní důchod přiznán, pokud se dále nestanoví jinak; tyto podmínky platí i v případě, že o dítě osobně pečoval muž.

17. Podle ust. § 34a odst. 2 zákona č. 323/2021 Sb., zvýšení za 1 vychované dítě činí od 1. 1. 2023 částku 500 Kč měsíčně. Částka zvýšení za 1 vychované dítě se zvyšuje od 1. 1. kalendářního roku tak, že částka zvýšení za 1 vychované dítě platná od 1. 1. předchozího kalendářního roku se zvýší o tolik procent, o kolik se zvyšuje procentní výměra vypláceného starobního důchodu podle § 67 odst. 8 nebo odst. 9. Pokud v předchozím kalendářním roce došlo k mimořádnému zvýšení vyplácených důchodů, přičte se k počtu procent podle věty druhé ještě tolik procent, o kolik se zvýšila procentní výměra vypláceného starobního důchodu podle § 67 odst. 10. Částka zvýšení za 1 vychované dítě se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.
18. Žaloba není důvodná. Soud dospěl k závěru, že žalovaná při výpočtu starobního důchodu žalobce nepochybila. Její postup byl v souladu s příslušnou právní úpravou, na kterou v napadeném rozhodnutí odkázala. Protože se soud zcela ztotožňuje se závěry žalované, v podrobnostech na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů odkazuje. Názor prezentovaný žalobcem v žalobě o tom, jak žalovaná měla správně postupovat, se zcela míjí s relevantní právní úpravou.
19. Dle § 4 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění), se výše starobního důchodu skládá ze základní výměry a procentní výměry. Výše základní výměry starobního důchodu byla podle § 33 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, § 3 nařízení vlády č. 290/2002 Sb., o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2021, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2021, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2023 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2023 a o zvýšení důchodů v roce 2023 dle nařízení vlády č. 290/2002 Sb., byla stanovena na rok 2023 ve výši 4 040 Kč měsíčně. Výše procentní výměry důchodu byla stanovena procentní sazbou z výpočtového základu, tj. z částky 26 889 Kč, přičemž za 40 roků pojištění činila 60 % výpočtového základu, tedy 16 134 Kč (60 % z částky 26 889 Kč). Tato částka byla dále podle § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění snížena o částky 968 Kč a 1 290 Kč na částku 12 666 Kč. Co se týká stanovení výše těchto redukcí, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, neboť s jejich postupem se ztotožňuje. Žalovaná dále v souladu s § 34a odst. 1 zákona o důchodovém pojištění tuto procentní výměru zvýšila o částku 1 000 Kč měsíčně. Procentní výměra starobního důchodu žalobce tak činí 13 666 Kč měsíčně. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že podle § 34a odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se částka výchovného, což je v případě žalobce za 2 vychované děti částka 1 000 Kč, stává součástí procentní výměry starobního důchodu. Žalovaná následně podle § 37c odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, zvýšila procentní výměru starobního důchodu stanovenou ke dni jeho přiznání, tj. 1. 2. 2023 ve výši 13 666 Kč, podle vládních nařízení, jak jsou tato specifikována v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a podle § 34a zákona o důchodovém pojištění na částku 50 760 Kč měsíčně. Protože takto zvýšená procentní výměra nesmí přesáhnout nejvyšší výměru (která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. 1. 1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává starobní důchod), se zvýšení podle § 37c věty první a druhé stanoví tak, jako kdyby byl starobní důchod přiznán ke dni 31. 12. 1995, což je částka

5 100 Kč zvýšená valorizacemi podle vládních nařízení a vyhlášek, jak jsou tyto specifikovány v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů, na částku 20 385 Kč měsíčně. Za situace, kdy v případě žalobce procentní výměra starobního důchodu zvýšená podle § 37c odst. 2 zákona o důchodovém pojištění na částku 50 760 Kč, jak výše uvedeno, přesahuje částku 20 385 Kč, je správný závěr žalované, že žalobci náleží procentní výměra starobního důchodu ve výši 20 385 Kč. Celková výše starobního důchodu žalobce ke dni jeho přiznání, tj. 1. 2. 2023 činila součet částky procentní výměry 20 385 Kč a základní výměry 4 040 Kč, tedy částku 24 425 Kč měsíčně.

20. Namítal-li žalobce v žalobě pochybení pracovníků ČSSZ, resp. OSSZ, pak ve správním spise o tom nejsou žádné podklady a ani žalobce je sám v průběhu soudního řízení nedoložil. Poukazoval-li žalobce na rozhodnutí ve věcech starobního důchodu jiných osob, soud se k těmto námitkám žalobce nevyjadřuje, protože předmětem přezkumu bylo toliko žalobou napadené rozhodnutí ve věci žalobce.
21. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
22. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaná podle § 60 odst. 2 s.ř.s. nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 19. 12. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně